

**SKUPŠTINA HERCEGOVAČKO-
NERETVANSKOG KANTONA**
191

Na osnovu člana 39. Ustava Hercegovačko-neretvanskog kantona („Službene novine HNK“, broj: 2/98, 4/00 i 7/04), Skupština Hercegovačko-neretvanskog kantona, na sjednici održanoj dana 19.06.2006. godine, donijela je

**ZAKON
O UPRAVLJANJU OTPADOM
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKOG
KANTONA**

I - OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Ovim se Zakonom određuju prava, obaveze i odgovornost pravnih i fizičkih lica u postupanju s otpadom.

U postupanju s otpadom moraju se uvažavati načela zaštite okoline i zahtjevi međunarodnog prava.

Odredbe ovoga Zakona obuhvaćaju postupanje s:

- otpadom u tekućem stanju,
- s otpadom od istraživanja, vađenja, obrade i skladištenja mineralnih sirovina i otpadom iz kame-noloma,
- životinjskim organizmima, fekalijama i drugim prirodnim neopasnim tvarima koje se koriste u poljoprivredi,
- otpadom koji nastaje pri traženju, iskopavanju, prijevozu i konačnoj obradi ili uništavanju min-sko-eksplozivnih i drugih ubojnih naprava i ek-sploziva ako se ne uređuje posebnim zakonima.

Odredbe ovog Zakona ne obuhvataju postupanje s radioaktivnim otpadom, gasovima ispuštenim u atmosferu i otpadnim vodama.

Član 2.

Cilj Zakona

Cilj ovoga Zakona je poticanje i osiguranje najvažnijih uslova radi sprječavanja nastajanja otpada, prerade otpada za ponovno korištenje i reciklaže, izdvajanje tvorivog materijala i njihovo korištenje za proizvodnju energije i sigurno odlaganje otpada.

Član 3.

Osnovni ciljevi postupanja s otpadom su:

- izbjegavanje i smanjivanje nastajanja otpada i smanjivanje opasnih svojstava otpada čiji nastanak se ne može spriječiti,
- sprječavanje nekontrolisanog postupanja s otpadom,

- iskorištavanje vrijednih svojstava otpada u materijalne i energetske svrhe i njegovo obrađivanje prije odlaganja,
- kontrolisano odlaganje otpada,
- saniranje otpadom onečišćenog tla,
- razvijanje i utvrđivanje programa sistemske edukacije o otpadu.

Član 4.

S otpadom se mora postupati na način da se izbjegne:

- opasnost za ljudsko zdravlje,
- opasnost za biljni i životinjski svijet,
- onečišćavanje okoline: voda, mora, tla, zraka iznad propisanih graničnih vrijednosti,
- nekontrolisano odlaganje i spaljivanje,
- nastajanje eksplozije ili požara,
- stvaranje buke i neugodnih mirisa,
- pojavljivanje i razmnožavanje štetnih životinja i biljaka te razvoj patogenih mikroorganizama,
- narušavanje javnog reda i mira.

Član 5.

Prioriteti upravljanja otpadom

Radi postizanja cilja i pravovremenog sprječavanja zagađivanja i smanjenja posljedica po zdravlje ljudi i okolinu, upravljanje otpadom obavljat će se na način koji osigurava:

- minimalno nastajanje otpada, a posebno svođenje opasnih karakteristika takvog otpada na minimum;
- smanjenje nastalog otpada po količini, posebno uzimajući u obzir tokove otpada;
- tretiranje otpada na način kojim se osigurava povrat nastalog materijala iz njega;
- spaljivanja ili odlaganja na odlagališta na okolinski prihvatljiv način onih vrsta otpada koje ne podliježu povratu komponenti, ponovnoj upotrebi ili proizvodnji energije.

Pri utvrđivanju prvenstva iz stava 1. ovoga člana uzet će se u obzir:

- ekološke beneficije;
- tehnička izvodljivost za korištenje najbolje raspoložive tehnologije i
- ekonomska izvodljivost.

II - DEFINICIJE

Član 6.

U smislu ovoga Zakona sljedeći iskazi znače:

“**otpad**”- znači sve stvari ili predmete koje vlasnik odlaže, namjerava odložiti ili se traži njihovo odlaganje u skladu s jednom od kategorija otpada navedenoj u listi otpada i utvrđenoj u provedbenom propisu;

“**komunalan otpad**”- je otpad iz domaćinstva, kao i drugi otpad koji po svojoj prirodi ili sastavu sličan otpadu iz domaćinstva;

"opasan otpad" - je svaki otpad koji je utvrđen posebnim propisom i ima jednu ili više karakteristika koje izazivaju opasnost po zdravlje ljudi i okolinu po svome porijeklu, sastavu ili koncentraciji, kao i onaj otpad koji je naveden u listi otpada kao opasan i regulisan provedbenim propisom;

"neopasan otpad" - je otpad koji nije definisan kao "opasan otpad";

"inertan otpad" - je otpad koji nije podložan značajnim fizičkim, hemijskim ili biološkim promjenama. Inertan otpad se neće rastapati, spaljivati ili na drugi način fizički ili hemijski obrađivati, biološki razgrađivati ili nepovoljno uticati na druge supstance s kojima dolazi u kontakt na način da uzrokuje zagađenje okoline ili ugrožavanje zdravlja ljudi. Ukupna vlažnost, sadržaj polutanata u otpadu i ekotoksičnost filtrata mora biti neznatna kako ne bi došlo do ugrožavanja kvalitete površinskih i podzemnih voda;

"vlasnik" - je proizvođač otpada i fizičko ili pravno lice koje posjeduje otpad;

"proizvođač" - je bilo koje lice čijom djelatnošću se proizvodi otpad (izvorni proizvođač), i/ili bilo koje lice koje obavlja predtretman, sortiranje ili druge operacije koje dovode do promjene fizičkih karakteristika ili sastava otpada;

"odlagac" - je bilo koje lice kojem se isporučuje otpad ili obavlja odlaganje takvog otpada;

"operator" - je fizičko ili pravno lice odgovorno za bilo koju vrstu djelatnosti upravljanja otpadom;

"upravljanje otpadom" - znači sistem djelatnosti i radnji vezanih za otpad, uključujući prevenciju nastanka otpada, smanjivanje količine otpada i njegovih opasnih karakteristika, tretman otpada, planiranje i nadzor aktivnosti i procesa upravljanja otpadom, transport otpada, uspostavu, rad, zatvaranje i održavanje uređaja za tretman otpada nakon zatvaranja, monitoring, savjetovanje i obrazovanje u vezi s aktivnostima i radnjama upravljanja otpadom;

"tretman" - znači fizičke, termalne, hemijske ili biološke procese, uključujući sortiranje, koji mijenjaju karakteristike otpada s ciljem smanjivanja količine ili opasnih svojstava, olakšavaju upravljanje ili povećavaju povrat komponenti otpada;

"povrat komponenti" - znači povrat materijala i energije iz iskorištenih proizvoda; ili otpada u privredni sistem primjenom određenoga tehnološkog postupka ili spaljivanjem;

"ponovno korištenje" - znači svaku aktivnost kojom se otpad koristi za namjenu za koju je prvobitno korišten;

"prikupljanje" - znači sistemsko prikupljanje i po mogućnosti sortiranje otpada s ciljem olakšanja budućega tretmana;

"transport" - znači promet otpada izvan postrojenja;

"skladištenje" - znači ostavljanje otpada od proizvođača unutar postrojenja i pogona, a najviše tri godine, na način koji isključuje opasnost po okolinu i ljudsko zdravlje;

"odlaganje" - znači bilo koju djelatnost utvrđenu u provedbenom propisu;

"odlagalište" - znači mjesto odlaganja otpada u svrhu konačnog odlaganja na površini ili ispod površine tla, uključujući:

- unutarrašnja mjesta odlaganja (npr. odlagališta na kojima proizvođač otpada zbrinjava vlastiti otpad na mjestu nastanka)
- stalna mjesta (npr. više od jedne godine) koja se upotrebljavaju za dugogodišnje odlaganje otpada ali isključujući:
- objekte u kojima nije dozvoljeno skladištenje otpada, a otpad je spreman za dalji transport s ciljem ponovnog korištenja, tretmana ili odlaganja na drugome mjestu i
- prethodno skladištenje otpada za ponovnu upotrebu ili tretman za period po pravilu kraće od tri godine ili
- prethodno skladištenje otpada za odlaganje za period kraće od jedne godine.

"biorazgradljiv otpad" - je svaki otpad koji je pogodan za aerobnu ili anaerobnu razgradnju, poput hrane, vrtnog otpada, papira i kartona;

"tekući otpad" - je svaki otpad u tekućoj formi isključujući otpadne vode i mulj.

III - OSNOVNA NAČELA

Član 7.

Načela upravljanja otpadom su:

prevencija - izbjegavanje nastajanja otpada ili smanjivanje količine i štetnosti nastalog otpada kako bi se smanjio rizik po zdravlje ljudi i okolinu; izbjegla okolinska degradacija;

mjere opreznosti - sprječavanje opasnosti ili štete po okolinu koje uzrokuje otpad, poduzimanje mjera, čak i ako nije na raspolaganju potpuna naučna podloga;

odgovornost proizvođača otpada - proizvođač je odgovoran za odabir najprihvatljivijeg okolinskog rješenja prema karakteristikama proizvoda i tehnologiji proizvodnje, uključujući životni ciklus proizvoda i korištenje najadekvatnije raspoložive tehnologije;

princip zagađivač plaća - proizvođač ili vlasnik otpada snosi sve troškove prevencije, tretmana i odlaganja otpada, uključujući brigu nakon upotrebe i monitoring. On je i finansijski odgovoran za preventivne i sanacijske mjere uslijed šteta po okolinu koje je prouzrokovao ili će ih najvjerojatnije prouzrokovati;

blizina - tretman ili odlaganje otpada treba se obavljati u najbližem odgovarajućem postrojenju ili lokaciji, uzimajući u obzir okolinsku i ekonomsku profitabilnost;

regionalnost - razvitak tretmana otpada i izgradnja objekata za njegovo odlaganje treba se obavljati na način pokrića potreba regije i omogućavanja samoodrživosti izgrađenih objekata.

IV - PLANIRANJE UPRAVLJANJA OTPADOM
Član 8.
Plan upravljanja otpadom Kantona

Plan upravljanja otpadom Hercegovačko-neretvanskog kantona (u daljnjem tekstu: Plan upravljanja otpadom) dugoročno određuje i usmjerava ciljeve upravljanja otpadom u skladu s ukupnim privrednim, društvenim i kulturnim razvojem na području Hercegovačko-neretvanskog kantona (u daljem tekstu Kantona) i posebno sadrži:

- ocjenu postojećeg stanja u postupanju s otpadom,
- vrstu, količinu i porijeklo otpada koji se proizvodi i koji se treba tretirati ili odložiti,
- smjernice za obrađivanje otpada na načelima zaštite okoline i ekonomskim načelima,
- smjernice za odlaganje otpada čije se nastajanje ne može izbjeći i koji se ne može obraditi,
- smjernice za osiguranje najpovoljnijih tehničkih, proizvodnih i privrednih mjera za postizanje ciljeva postupanja s otpadom,
- pregled prostornih cjelina na kojima je potrebno osigurati građevine za skladištenje, obrađivanje ili odlaganje otpada,
- specijalne ugovore za tretman ili odlaganje otpada većeg broja jedinica lokalne samouprave,
- specijalne ugovore za pojedine vrste otpada, poput opasnog otpada, tekućeg otpada, ambalažnog otpada itd,
- stratejske ciljeve s razrađenim prioritetima u upravljanju otpadom i pojedinim djelatnostima koje se trebaju poduzeti,
- listu mjera koje se trebaju poduzeti,
- procjenu troškova za provedbu zadataka upravljanja otpadom.

Prijedlog plana upravljanja otpadom priprema Ministarstvo građenja, prostornog uređenja i zaštite okoline Hercegovačko-neretvanskog kantona (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Plan upravljanja otpadom donosi Skupština Hercegovačko-neretvanskog kantona (u daljnjem tekstu: Skupština) na prijedlog Vlade Hercegovačko-neretvanskog kantona (u daljnjem tekstu: Vlada).

Plan upravljanja otpadom mora biti usaglašen sa Strategijom upravljanja otpadom Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 9.
Plan upravljanja otpadom jedinica lokalne samouprave

Planom upravljanja otpadom koji donosi jedinica lokalne samouprave, u skladu sa Planom upravljanja otpadom, utvrđuju se mjere postupanja s otpadom.

Mjere postupanja s otpadom sadrže posebno:

- mjere izbjegavanja i smanjenja nastajanja otpada,
- mjere upotrebe vrijednih osobina komunalnog otpada, odnosno program odvojenog skupljanja,

- programe za smanjenje postotka biorazgradivog otpada i ambalažnog otpada u komunalnom otpadu,
- lociranje postrojenja za upravljanje otpadom,
- program odvojenog skupljanja opasnog otpada,
- program odvojenog skupljanja opasnog otpada iz domaćinstava,
- mjere nadzora i praćenja postupanja s otpadom,
- izvore i visinu financijskih sredstava za provođenje pojedinih mjera,
- saradnja među jedinicama lokalne samouprave radi postizanja zadanih ciljeva,
- programe za podizanje javne svijesti o upravljanju otpadom,
- rokove za izvršenje utvrđenih mjera.

Izrada planova iz stava 1. ovoga člana obavlja se u suradnji s nadležnim kantonalnim tijelima i službama za upravu jedinica lokalne samouprave, poslovnim zainteresiranim skupinama i udruženjima za okolinu.

Planovi iz stava 1. ovoga člana dostavljaju se Ministarstvu.

V - POSTUPANJE S OTPADOM
Član 10.

Vlada osigurava provođenje mjera postupanja s otpadom, utvrđenih Planom upravljanja otpadom.

Član 11.

Više kantona mogu sporazumno osigurati provođenje mjera postupanja s industrijskim, ambalažnim, građevinskim, električnim i elektroničkim otpadom, otpadnim vozilima i otpadnim gumama.

Član 12.

Jedinice lokalne samouprave osiguravaju provođenje mjera za postupanje s komunalnim otpadom.

Više jedinica lokalne samouprave mogu sporazumno osigurati provođenje mjera za postupanje s komunalnim otpadom.

Prilikom postupanja s komunalnim otpadom mora se iz njega izdvojiti opasni otpad i s njim postupati u skladu s odredbama ovoga Zakona koje se odnose na opasni otpad.

Član 13.

Troškovi postupanja s otpadom obračunavaju se prema količini, svojstvu, načinu prikupljanja, načinu, dužini i vrsti transporta, te kvadratni metar prostora koji se koristi u skladu s načelom onečišćivač plaća.

Kanton i jedinice lokalne samouprave, dužni su utvrditi način te osigurati provođenje obračuna troškova postupanja s otpadom, na način kako je to određeno u stavu 1. ovoga člana.

Član 14.

Službe za upravu jedinica lokalne samouprave nadležne za zaštitu okoline, dužni su izraditi Popis

otpadom onečišćenog tla i neuređenih odlagališta na svom području.

Popis iz stava 1. ovoga člana dostavlja se Ministarstvu.

Ministarstvo je na osnovu Popisa iz stava 1. ovoga člana dužno izraditi Plan sanacije otpadom onečišćenog tla i neuređenih odlagališta.

Plan sanacije otpadom onečišćenog tla i neuređenih odlagališta dostavlja se Vladi na usvajanje.

Član 15.

Za obavljanje djelatnosti tretmana otpada i njegovog odlaganja potrebno je pribaviti dozvolu osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Dozvola iz stava 1. ovoga člana ne isključuje dobivanje urbanističke saglasnosti, odobrenje za građenje i dozvola utvrđenih posebnim propisima.

Dozvola iz stava 1. ovoga člana nije potrebna u slučajevima:

- prikupljanja i kretanja otpada unutar lokacije proizvođača otpada;
- kretanja otpada između različitih postrojenja ili lokacija istoga proizvođača izuzev opasnoga otpada;
- prevoza otpada koji proizvodi proizvođač svojim vlastitim prevoznim sredstvima do lokacije ili postrojenja za tretman, u slučaju malih količina ne većih od 100 kg po kretanju, izuzev opasnog otpada;
- povrata ambalaže ili korištenih proizvoda od proizvođača proizvoda.

Za prikupljanje, kretanje i prevoz otpada građana koji je ograničen samo na vlastiti otpad proizveden u domaćinstvima nije potrebna dozvola iz stava 1. ovoga člana ukoliko nije drugačije određeno posebnim propisom.

Član 16.

Pravna ili fizička lica mogu obavljati poslove postupanja s industrijskim, ambalažnim, građevinskim, električnim i elektroničkim otpadom, otpadnim vozilima i otpadnim gumama ako ispunjava sljedeće uslove:

- zapošljava lica koja imaju propisanu stručnu spremu za obavljanje poslova postupanja s otpadom,
- udovoljava propisanim uslovima o tehničko-tehnološkoj opremljenosti prostora, opreme ili građevine za skladištenje, obrađivanje ili odlaganje otpada.

Stručnu spremu i tehničko-tehnološke uslove iz stava 1. ovoga člana pravilnikom propisuje Ministar.

Član 17.

Pravno ili fizičko lice može početi obavljati poslove postupanja s industrijskim, ambalažnim, građevinskim, električnim i elektroničkim otpadom, otpadnim vozilima i otpadnim gumama, nakon što

Ministarstvo rješenjem utvrdi da ispunjava uslove iz člana 16. ovoga Zakona.

Rješenje iz stava 1. ovoga člana dostavlja se nadležnim inspekcijama i kantonalnom tijelu za finansijske poslove.

Član 18.

Zahtjev za dobivanje dozvola iz člana 15. ovog Zakona mora sadržavati sljedeće:

- podatke o podnosiocu zahtjeva i operatoru kada se radi o različitim licima;
- opis vrste i ukupne količine otpada, ulaz i izlaz;
- opis očekivanih uticaja na okolinu;
- predloženi ili stvarni kapacitet postrojenja ili lokacije;
- opis postrojenja ili lokacije, uključujući karakteristike okoline;
- predloženi/postojeći tretman;
- predložene/postojeće metode za sprječavanje i smanjenje zagađivanja;
- predložene/postojeće poslove, praćenje i plan nadzora;
- predloženi plan za poslove zatvaranja i postupke nakon zatvaranja;
- finansijske i druge garancije od podnosioca zahtjeva.

Član 19.

Dozvola iz člana 15. stava 1. ovog Zakona sadrži:

- vrstu i količinu otpada koji se treba tretirati i/ili odložiti;
- opšte tehničke zahtjeve za rad, monitoring i sisteme praćenja;
- metode tretmana;
- mjere opreza koje se trebaju poduzeti,
- podatke o porijeklu, odredištu i tretmanu otpada, te vrste i količine takvoga otpada;
- razdoblje za koje se dozvola izdaje.

Dozvola se izdaje za period od pet godina i može se produžiti za isti period ukoliko se ne izmjene uslovi pod kojima je dozvola izdata.

Član 20.

Dozvola iz člana 15. stava 1. ovog Zakona neće se izdati ako:

- projekt nije u skladu s pravnim, okolinskim i zdravstvenim zahtjevima;
- nema tehničkih eksperata za upravljanje postrojenjima ili lokacijom;
- nije osiguran tehnički i profesionalan razvoj i školovanje osoblja;
- nisu preduzete neophodne mjere sprečavanja nesreća i ograničenje njihovih posljedica;
- nije osigurana odgovarajuća finansijska ili druga garancija;
- projekt nije u skladu s odgovarajućim planom (planovima) upravljanja otpadom.

**VI - ODGOVORNOST U UPRAVLJANJU
 OTPADOM I AKTIVNOSTIMA**
Član 21.
Opšti propisi upravljanja otpadom

Sve aktivnosti upravljanja otpadom trebaju se poduzimati tako da imaju veoma mali uticaj na okolinu i ljudsko zdravlje, smanjuju opterećenje i korištenje okolinskih resursa, ne ugrožavaju ljudsko zdravlje ili zagađuju okolinu, smanjuju količine i štetne uticaje otpada, podstiču ponovno korištenje i reciklažu otpada i sigurno odlaganje otpada.

S ciljem sprječavanja proizvodnje otpada i smanjenja količina i štetnih uticaja otpada stimulirat će se:

- racionalno korištenje materijala i energije;
- čuvanje materijala i ostataka unutar procesa proizvodnje i potrošnje u što većoj mjeri;
- proizvodnja proizvoda koji proizvode najmanju količinu otpada i stvaraju najmanju količinu otpada i stvaraju najmanje štetnih uticaja,
- zamjena materijala koji prouzrokuju rizik kada postanu otpadom.

Stimulirat će se ponovno korištenje otpada, reciklaža otpada, zamjena sirovinskog materijala sa otpadom s ciljem korištenja materijala ili energije iz otpada, a ukoliko to nije moguće, stimulirat će se korištenje otpada kao energetske izvora.

Proizvedeni se otpad koristi ukoliko je ekološki upotrebljiv, tehnički izvodljiv i ekonomski opravdan.

Otpad se odlaže samo ako nije moguće korištenje njegovog materijala i/ili energije u postojećim tehničkim i ekonomskim uslovima i ako su troškovi ponovnog korištenja nerazumno visoki u usporedbi s troškovima odlaganja.

Zabranjeno je napuštati, gomilati, odlagati ili tretirati otpad bez nadzora.

Zabranjeno je miješati različite vrste otpada, osim ako se tako omogućava povrat sirovina i/ili odlaganje.

Član 22.
Odgovornost proizvođača

Proizvođač otpada dužan je na propisan način obraditi i/ili odložiti otpad koji nastaje iz njegove aktivnosti.

Proizvođač je dužan oblikovati proizvod i ambalažu, koristiti tehnologije i razvijati proizvodnju na način da najkorisnije koristi materijale i energiju, stimulira ponovno korištenje i reciklažu proizvoda, a na kraju životnog ciklusa proizvoda će promovirati okolinski održiv tretman, korištenje i odlaganje.

Proizvođač je dužan koristiti takve sirovine i osnovne materijale, poluproizvode i ambalažu koje smanjuju upotrebu energije i materijala i čijom se upotrebom smanjuje proizvodnja otpada i upotreba ambalaže koja duže traje i ne ugrožava okolinu kada postane otpadom.

Ostaci nastali tokom tehnološkog procesa, a koji se uvode ponovno u tehnološki proces, kao i proizvodi koji se mogu ponovno koristiti za prvobitnu svrhu bez daljeg tretmana, postaju otpad jedino kada izađu iz ovoga proizvodnog ciklusa.

Za ispunjenje obaveze utvrđene u stavu od 1. do 3. ovoga člana proizvođač je dužan:

- ispuniti minimum zahtjeva u pogledu skupljanja i ponovnog korištenja raznih vrsta otpada koji su utvrđeni posebnim propisom;
- ispuniti minimum zahtjeva za odlaganje, posebno odlagališta onih vrsta otpada koje su utvrđene posebnim propisima,
- ne koristiti materijale i opasne supstance i/ili robu koje prelaze granične vrijednosti ovih materijala ili supstanci kako je utvrđeno posebnim propisima.

Član 23.

Proizvođač je dužan obavijestiti prodavača i potrošača o važnim karakteristikama proizvoda i ambalaže sa stajališta upravljanja otpadom, kao i o načinu tretmana u slučaju završetka životnog ciklusa proizvoda i otpada proizvedenog iz njega.

Provedbenim propisom utvrdit će se uzorak, sadržaj i postupak obavještanja.

Kvaliteta otpada na završetku životnog ciklusa proizvoda i ambalaže, dugoročna kvaliteta proizvoda i ponovno korištenje i pakiranje, materijalne karakteristike proizvoda, pakiranje i obnovljivost kvalitete bit će označeni na odgovarajući način u skladu s posebnim propisima.

Član 24.

Proizvođač će primiti natrag i/ili nadoknaditi korištene proizvode ili otpad od proizvoda vlasniku u skladu s posebnim propisima radi ponovnog korištenja, reciklaže ili odlaganja na okolinski prihvatljiv način.

Proizvođač može direktno primiti natrag i odmah nadoknaditi proizvode ili otpad od proizvoda vlasniku ili sklopiti ugovor za pružanje usluga na dobrovoljnoj osnovi s prodavačem.

U slučaju iz stava 2. ovoga člana prodavač će nadoknaditi vlasniku dio depozita koji je prethodno platio za proizvod.

Provedbenim propisom utvrdit će se obaveza korištenja sistema nadoknađivanja depozita kada se radi o određenim proizvodima.

Član 25.
Odgovornost prodavača

Prodavač proizvoda i usluga (u daljnjem tekstu: prodavač) dužan je vratiti i/ili nadoknaditi depozite, prikupljati na selektivan način i dostavljati proizvode i ambalažu koji su na završetku životnog ciklusa pro-

izvođaču ili operatoru ovlaštenom za pružanje usluga upravljanja otpadom ako je to utvrđeno posebnim propisom.

Prodavač može proizvođaču vratiti ili nadoknadi ti pakirane proizvode ili otpad nastao iz njih kada je on odgovoran za tretman, ponovno korištenje i reciklažu otpada u skladu s posebnim propisima.

Član 26.

Zajednički uslovi za proizvođača i prodavača

Proizvođač i prodavač mogu prenijeti obaveze iz člana 22. stava 1. i člana 27. stava 1. ovog Zakona na operatora sistema prikupljanja otpada putem sporazuma ili ugovora.

Uslovi prenosa obaveza iz stava 1. ovog člana utvrdit će se provedbenim propisom.

Uvoznik ima istu odgovornost kao i proizvođač prema čl. od 23. do 26. ovog Zakona.

Član 27.

Skupljanje, korištenje i skladištenje otpada

Proizvođač ili vlasnik otpada skupljat će otpad selektivno prema potrebi budućega tretmana.

Skupljanje otpada unutar lokacije proizvođača ili vlasnika na način koji isključuje rizik po okolinu vremenski je ograničeno i ne zahtjeva posebnu dozvolu.

Operator za skupljanje otpada prikuplja otpad od proizvođača i vlasnika i transportuje ga do mjesta za skupljanje otpada, prelazne-stanice ili mjesta za ponovnu upotrebu i recikliranje, tretman ili konačno odlaganje.

Operator za skupljanje otpada može preuzeti otpad od vlasnika na mjestima za skupljanje.

Otpad se može koristiti i povratom materijala i energije.

Otpad će se koristiti na način da proizvodi koji nastaju korištenjem otpada neće uzrokovati veće okolinsko opterećenje nego proizvodi iz osnovnog sirovinskog materijala.

Član 28.

Opasni otpad mora se odvojeno skupljati.

Opasni otpad ne smije se prevoziti s drugim otpadom.

Skupljač je dužan dostaviti opasni otpad obrađivaču otpada u stanju u kakvom ga je primio od proizvođača ili vlasnika otpada.

Pravno i fizičko lice koje se bavi aktivnostima privremenog skladištenja opasnog otpada, može isti skladištiti do 12 mjeseci.

Na prevoz opasnog otpada primjenjuju se propisi koji vrijede za prevoz opasnih materija.

Član 29.

Neopasni otpad čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti mora se odvojeno skupljati i skladištiti.

Otpad iz stava 1. ovoga člana može se iznimno odložiti s ostalim otpadom ili spaliti ako je to privredno opravdano i nije štetno za okolinu, uz saglasnost Ministarstva.

Član 30.

Industrijski, ambalažni, građevinski, električki i elektronički otpad, otpadna vozila i otpadne gume moraju se posebno skupljati, označavati i u najvećoj mogućoj mjeri reciklirati.

Način, mjere i obaveznike skupljanja, skladištenja, recikliranja, obrađivanja i odlaganja za svaku vrstu otpada iz stava 1. ovoga člana, pravilnikom propisuje federalni ministar.

Član 31.

Prikupljanje i tretiranje komunalnog otpada obavlja se u skladu s posebnim propisom o komunalnim poslovima.

Kantonalnim propisom uredit će se osnivanje i rad komunalnih preduzeća i obaveze jedinica lokalne samouprave u pružanju komunalnih usluga.

Domaćinstva su dužna prikupljati svoj proizvedeni otpad i predati ga komunalnim preduzećima za otpad, a opasan otpad predati na određena mjesta za prikupljanje (centri) ili licu koje je nadležno za pružanje usluga u upravljanju otpadom.

Proizvođači otpada koji nisu domaćinstva koristit će usluge komunalnih preduzeća za otpad koga oni proizvode ukoliko njihov otpad ima ista ili slična svojstva kućnog otpada.

Proizvođači nisu obavezni koristiti usluge komunalnih preduzeća za otpad ukoliko prikupljaju i tretiraju svoj otpad u skladu s okolinskim propisima i ako predaju svoj otpad ovlaštenom operatoru za upravljanje otpadom.

U slučaju uvođenja sistema selektivnog prikupljanja otpada, domaćinstva i drugi vlasnici otpada bit će obavezni selektirati otpad u skladu s tim propisom.

Član 32.

Tretman otpada

Operator postrojenja za tretman otpada smatrat će se i proizvođačem otpada ukoliko proizvodi otpad tokom tretmana.

Operator će voditi evidenciju podataka o otpadu koji je preuzeo na tretman i koji nastaje tokom tretmana i obavijestit će se nadležni organ u skladu s posebnim propisom najmanje jednom godišnje.

Obavještenje će sadržavati najmanje:

- vrstu i sastav otpada prema listi otpada i njezinom sadržaju;
- količinu otpada;
- porijeklo ili izvor otpada.

Provedbenim propisom može se zahtijevati odobrenje ili tehnička osposobljenost za korištenje i prodaju određenih tehnologija za tretman otpada, opreme i materijala.

Član 33.

Operator postrojenja za koje je potrebno okolin-
sko odobrenje izrađuje Plan upravljanja otpadom koji
sadrži:

- dokumentaciju o otpadu koji proizvodi preduzeće
(porijeklo, vrste otpada prema listi otpada, sastav,
količina);
- mjere koje se trebaju poduzeti radi sprječavanja
proizvodnje otpada, posebno kada se radi o opa-
snom otpadu;
- odvajanje otpada, posebno opasnog od druge vr-
ste otpada i od otpada koji će se ponovno koristi-
ti;
- odlaganje otpada na odlagalištu;
- metode tretmana i/ili odlaganja.

Kod postojećeg postrojenja Plan se izrađuje i šalje
nadležnom organu u periodu od šest mjeseci nakon
stupanja na snagu ovog Zakona.

Planovi upravljanja otpadom preduzeća se izra-
đuju svake tri godine ili nakon promjene u radu po-
strojenja.

Član 34.

Operator postrojenja za kojega je potrebno oko-
linsko odobrenje, mora odrediti lice odgovorno za
poslove upravljanja otpadom i o tome obavijestiti
Ministarstvo.

Odgovorno lice je dužno:

- izraditi i ubrzati Nacrt plana upravljanja otpa-
dom;
- sprovesti Plan upravljanja otpadom;
- predložiti mjere za poboljšanje prevencije, ponov-
nog korištenja i reciklaže otpada;
- nadzirati ispunjenje utvrđenih uslova za upravlja-
nje otpadom i o tomu obavještavati operatora.

Odgovornost lica iz stava 1. ovoga člana ne oslo-
bađa operatora finansijske i pravne odgovornosti za
poštovanje zahtjeva za upravljanje otpadom.

Član 35.

*Građevine za skladištenje, obrađivanje ili odlaganje
otpada*

Otpad se smije skladištiti, obrađivati ili odlagati
samo u građevinama određenim i izgrađenim za tu
namjenu.

Iznimno od stava 1. ovoga člana otpad se može
obrađivati i na građevinama i uređajima s drugom
osnovnom namjenom, ako je to u skladu s načelima
zaštite okoline i ako je za tu aktivnost izdato rješenje
u skladu s članom 19. ovoga Zakona.

Građevine za postupanje s otpadom razvrstavaju
se u kategorije prema vrsti otpada koji se u njima smi-
je skladištiti, obrađivati ili odlagati.

Pored uslova iz člana 19. ovog Zakona u dozvoli
će se utvrditi i:

- klasa odlagališta (odlagalište za bezopasan, odla-
galište za inertan otpad);

- spisak definiranih vrsta i ukupna količina otpada
koja je dozvoljena za odlaganje na odlagalištu;
- zahtjeve za pripremu odlagališta, aktivnosti i od-
laganja monitoring i nadzor, uključujući plan za
nepredviđene situacije, kao i privremene zahtjeve
za zatvaranje odlagališta i postupke nakon zatva-
ranja;
- zahtjeve za postupke prijema otpada;
- obavezu podnosioca zahtjeva da obavijesti, bar
jednom godišnje, nadležni organ o vrstama i koli-
činama odloženog otpada i o rezultatima progra-
ma monitoringa.

Nadležni inspeksijski organi provodit će inspek-
cijski pregled lokacije u pogledu ispunjenja uslova iz
odobrenja, prije početka odlaganja.

Član 36.

Načini odlaganja mogu biti:

- odlaganje na lokaciji odlagališta;
- termalna obrada;
- druge hemijske, biološke ili fizičke obrade.

Dozvola za nova sanitarna odlagališta može se
izdati samo za odlaganje na regionalnom nivou.

Član 37.

Lokacije za gradnju građevina namijenjenih za
skladištenje, obrađivanje i odlaganje otpada utvrđuju
se dokumentima prostornog uređenja.

Ako jedinice lokalne samouprave dokumentom
prostornog uređenja ne utvrde lokacije za gradnju
građevina namijenjenih skladištenju, obrađivanju
ili odlaganju otpada u roku propisanom ovim Za-
konom, konačnu odluku na prijedlog Ministarstva
donijet će Vlada.

Član 38.

Pri utvrđivanju lokacija za gradnju građevina na-
mijenjenih za privremeno skladištenje, obrađivanje i
odlaganje otpada mora se uzeti u obzir:

- količine i vrste otpada,
- način skladištenja, obrađivanja ili odlaganja, od-
nosno vrste građevina namijenjenih skladištenju,
obrađivanju ili odlaganju otpada,
- geološke, hidrološke, hidro-geološke, topograf-
ske, seizmološke i pedološke karakteristike tla i
klimatske karakteristike područja.

Član 39.

Spaljivanje

Zahtjev za spaljivanje otpada, pored uslova pro-
pisanih u članu 19. ovog Zakona, treba sadržavati
slijedeće garancije:

- postrojenje je projektovano, opremljeno i funkcio-
niše u skladu s zahtjevima kategorije otpada koji
se spaljuje;
- omogućenost u što većoj mjeri iskorištenje toplote
proizvedene u procesu spaljivanja;

- sprovođenje ostataka na minimum u količinskom smislu i smislu štetnosti i omogućavanje reciklaže gdje je to moguće;
- odlaganje ostataka otpada čija se proizvodnja ne može spriječiti, redukovati ili reciklirati, obavlja se prema odredbama ovog Zakona.

Dozvola iz člana 15. ovog Zakona treba sadržavati:

- listu kategorije otpada koji se mogu tretirati;
- podatke o ukupnom kapacitetu postrojenja za spaljivanje otpada;
- specificirane postupke uzrokovanja i mjerenja radi ispunjenja obaveza periodičnih mjerenja za svakog zagađivača zraka ili vode.

Dozvole koje izdaje nadležni organ za postrojenje za spaljivanje opasnog otpada osim podataka iz stava 2. ovog člana sadrži:

- količine različitih kategorija opasnog otpada koji se može tretirati;
- specifikaciju minimalnog i maksimalnog prolaza masa ovih opasnih otpada, njihove najniže i najviše kalorijske vrijednosti i njihov maksimalan sadržaj zagađujućih tvari (PCB, PCP, hlora, fluora, sumpora, teških metala).

Član 40.

Finansijske garancije

Finansijske i druge garancije za pokrivanje troškova rizika od mogućih šteta, sanacije i postupka nakon zatvaranja uplaćuju se u Kantonalni Fond za zaštitu okoline.

Finansijska garancija mora biti srazmjerno količini otpada, očekivanim troškovima i pojavi rizika.

Finansijska garancija ili dio garancije za rad odlagališta važi sve dok je potrebno, a najmanje 30 godina nakon zatvaranja odlagališta.

Finansijske garancije iz stava 2. ovog člana određuje se u skladu sa provedbenim propisom.

Član 41.

Katastar zagađivača

Svako odlagalište mora biti registrovano u katastru nekretnina i katastru zagađivača (u daljnjem tekstu: Katastar), koji je sastavni dio registra o pogonima, postrojenjima i zagađivanjima Kantona.

Ministarstvo i jedinice lokalne samouprave, vode katastar po vrstama otpada i načinu njegova skladištenja, obrađivanja i odlaganja.

Postojeća odlagališta ili ona koja su zatvorena kao rezultat revidiranja plana prilagođavanja registruju se u katastar na osnovu odluke nadležnog organa za zaštitu okoline.

Vlasnik odlagališta je dužan po njegovom zatvaranju izraditi procjenu utjecaja na okolinu i dostaviti je nadležnom organu.

Ukoliko vlasnik odlagališta izrađujući procjenu utjecaja na okolinu utvrdi značajnu kontaminaciju

otpadom obavijestit će se o tome nadležni organ ili služba za upravu.

Nadležno tijelo obavještava katastar o kontaminaciji, prirodi i opsegu kontaminacije.

U slučaju iz stava 4. ovoga člana nadležni organ naložit će vlasniku odlagališta poduzimanje mjera za sprečavanje potencijalne opasnosti po zdravlje ili štete i zagađivanja okoline.

Član 42.

Vođenje registra i dostavljanje podataka

Pravno ili fizičko lice koje proizvodi i/ili postupa s industrijskim, ambalažnim, građevnim, električkim i elektroničkim otpadom, otpadnim vozilima i otpadnim gumama, te postupa s komunalnim otpadom, obavezna je voditi registar s podacima o vrstama, količinama, mjestu nastanka, načinu i mjestu skladištenja, obrađivanja i odlaganja otpada.

Podaci iz stava 1. ovoga člana, o postupanju s industrijskim, ambalažnim, građevinskim, električnim i elektroničkim otpadom, otpadnim vozilima i otpadnim gumama i komunalnom otpadu, dostavljaju se na propisanom obrascu, jednom godišnje za proteklu kalendarsku godinu i to do 15. januara tekuće godine, Ministarstvu.

Obrazac iz stava 2. ovoga člana donijet će Ministar u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 43.

Proizvođač opasnog otpada, industrijskoga, ambalažnoga, građevinskog, električnog i elektroničkog otpada, otpadnih vozila i otpadnih guma koji sam nije osigurao postupanje s otpadom, dužan je jedinicama lokalne samouprave prijavljivati podatke o količinama i vrstama otpada, čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti.

Proizvođač opasnog otpada podatke iz stava 1. ovoga člana dostavlja jedinicama lokalne samouprave dvaput godišnje i to do 15. juna i 15. decembra tekuće godine.

Član 44.

Jedinice lokalne samouprave, dužne su dostaviti Ministarstvu do 15. januara tekuće godine za proteklu kalendarsku godinu podatke o postupanju s opasnim otpadom.

VII - FINANSIRANJE AKTIVNOSTI POSTUPANJA S OTPADOM

Član 45.

Osiguranje finansijskih sredstava

Sredstva za finansiranje izgradnje građevina za zbrinjavanje komunalnog otpada osiguravaju se u budžetima jedinica lokalne samouprave i Kantona, Fonda za zaštitu okoline i iz drugih izvora, u skladu s zakonom.

Sredstva za finansiranje izgradnje građevina za zbrinjavanje industrijskog i inertnog otpada osiguravaju se iz budžeta Kantona i Fonda za zaštitu okoline i iz drugih izvora, u skladu sa zakonom.

Drugi izvori iz stava 1. i 2. ovoga člana su naknade propisane posebnim zakonom, donacije, krediti, sredstva međunarodne pomoći, dio sredstava stranih ulaganja namijenjenih postupanju s otpadom.

Sredstva iz stava 3. ovoga člana prihod su i/ili uplata budžeta Kantona ili budžeta jedinica lokalne samouprave te Fonda za zaštitu okoline.

Član 46.

Naknade proizvođača opasnog otpada

Pravno ili fizičko lice koje svojom aktivnošću proizvodi opasan otpad plaća naknadu.

Obaveznike, osnovicu, visinu, odnosno granicu do koje se naknada može utvrditi propisuje se posebnim zakonom.

Član 47.

Naknade vlasnicima nekretnina

Vlasnik nekretnine u čijoj se neposrednoj blizini nalaze građevine namijenjene skladištenju, obrađivanju ili odlaganju otpada u slučaju otuđenja ili rabljenja nekretnine u skladu sa njenom namjenom imaju pravo na naknadu radi umanjene tržišne vrijednosti ili prinosa nekretnine.

Iznos naknade mora biti razmjernan umanjenoj vrijednosti nekretnine u odnosu na prosječne vrijednosti istovjetnih nekretnina na drugim lokalitetima jedinice lokalne samouprave.

Novčanu naknadu iz stava 1. ovoga člana uplaćuje svakog mjeseca obrađivač odnosno vlasnik građevina namijenjenih skladištenju, obrađivanju ili odlaganju otpada u Fond za zaštitu okoline.

Jedinice lokalne samouprave na čijem području se nalaze građevine namijenjene skladištenju, obrađivanju ili odlaganju otpada također imaju pravo na naknadu.

Mjerila, postupak i način određivanja iznosa naknade te način isplate iz stava 1. i 4. ovoga člana na prijedlog Vlade određuje Skupština.

U slučaju spora o iznosu naknade odlučuje nadležni sud.

VIII - TRANSPORT OTPADA

Član 48.

Transport otpada

Otpad će se transportovati na način koji isključuje zagađenje okoline.

U slučaju zagađenja nastalog tokom transporta, prevoznik će biti odgovoran za čišćenje i dovođenje u prvobitno stanje zagađenog područja.

U slučaju transporta koji nije kombinovan s aktivnostima tretmana otpada prevoznik će u skladu

sa stavom 1. ovoga člana biti odgovoran samo za ispravnu dostavu otpada na mjesto koje je označio pošiljalac, a koje je odobreno kao lokacija za upravljanje otpadom.

Ako se otpad ne može dostaviti na određite prevoznik će vratiti otpad pošiljaocu.

Transport opasnog otpada bit će praćen odgovarajućom dokumentacijom utvrđenom posebnim propisima.

Opasni otpad tokom transporta mora biti označen i pakovan u skladu sa posebnim propisom. Prevoz opasnog otpada mora biti usklađen s opštim zahtjevima za prevozom opasnih roba.

Član 49.

Proizvođač opasnog otpada i industrijskog otpada, ambalažnoga, građevinskog, električnog i elektroničkog otpada, otpadnih vozila i otpadnih guma dužan je sakupljaču i/ili obrađivaču predati prateći list s podacima o vrsti, mjestu nastanka, količini i načinu pakovanja otpada.

Proizvođač opasnog otpada i industrijskog otpada, ambalažnoga, građevinskog, električnog i elektroničkog otpada, otpadnih vozila i otpadnih guma odgovara za tačnost podataka navedenih u pratećem listu.

Skupljač i obrađivač ne smiju preuzeti otpad iz stava 1. ovoga člana bez pratećeg lista.

Skupljač i obrađivač otpada dužan je provjeriti da li podaci u pratećem listu odgovaraju vrsti otpada iz stava 1. ovoga člana koji se preuzima.

Po jedan primjerak pratećeg lista za opasni otpad obrađivač je dužan dostaviti proizvođaču i Ministarstvu.

Po jedan primjerak pratećeg lista za industrijski otpad, ambalažni, građevinski, električni i elektronički otpad, otpadna vozila i otpadne gume, obrađivač je dužan dostaviti proizvođaču i Ministarstvu.

Član 50.

Ispitivanja fizikalnih i hemijskih svojstava otpada obavljaju laboratoriji čija je stručna i tehnička osposobljenost ocijenjena po pravilima akreditacije ili jednakovrijednih postupaka po posebnom propisu.

IX - NADZOR NAD UPRAVLJANJEM OTPADA

Član 51.

Proizvođači otpada i operatori postrojenja za upravljanje otpadom dužni su provoditi program nadzora, monitoringa i voditi evidenciju.

Proizvođači otpada i operatori postrojenja dužni su jednom godišnje sačiniti izvještaj o ispunjenju uslova iz odobrenja i drugim podacima utvrđenim provedbenim propisom.

U skladu sa stavom 1. ovoga člana proizvođači otpada i operatori dužni su obavjestiti nadležno tijelo o otkrivenim negativnim uticajima na okolinu odmah, a najkasnije 12 sati nakon pojave negativnog uticaja.

Član 52.

Nadzor nad djelatnostima upravljanja otpadom i ispunjenjem uslova iz odobrenja prema odredbama ovog Zakona i propisa donesenih na osnovu njega obavljaju inspektori zaštite okoline (u daljem tekstu inspektor), iz svoje nadležnosti.

Inspektor iz stava 1. ovoga člana jednom godišnje obavlja nadzor nad radom operatora za upravljanje otpadom i proizvođačima opasnog otpada prema svojoj nadležnosti.

Inspektor iz stava 1. ovoga člana obavještava proizvođača i/ili operatora o vremenu nadzora prije obavljanja inspekcijskog nadzora.

U slučaju direktne opasnosti po zdravlje ljudi i okolinu inspektor će obaviti nadzor bez prethodnog obavještanja.

Član 53.

Operator je dužan inspektoru omogućiti obavljanje nadzora.

Inspektor iz člana 52. stava 1. ovog Zakona ima pravo:

- ući na lokaciju, u postrojenja i poslovne prostorije;
- zahtijevati od svih pravnih i fizičkih lica stavljanje na raspolaganje svih potrebnih podataka, dokumentacije i informacija;
- obustaviti prevoz otpada;
- otvoriti kontejnere s otpadom;
- uzeti uzorke iz otpada;
- vizualno evidentirati činjeničnu situaciju (video, snimke, itd.);
- zahtijevati poduzimanje svih neophodnih mjera radi usklađivanja aktivnosti s uslovima iz odobrenja i posebnih propisa;
- obustaviti aktivnosti koje su u opasnosti po okolinu i ljudsko zdravlje;

U obavljanju poslova iz stava 1. ovoga člana inspektor neće nanijeti štetu i neopravdane troškove operatoru.

U slučaju uzimanja uzoraka, inspektor je dužan uzorak iz otpada čuvati u neizmijenjenom obliku u svrhu budućeg dokazivanja.

U slučaju iz stava 3. ovoga člana uzimaju se tri uzorka, jedan se čuva na lokaciji jedan kao rezerva, a jedan se koristi za testiranje ili kao dokaz.

O provedbenom inspekcijskom nadzoru sačinat će se zapisnik.

Zapisnik potpisuje inspektor, predstavnik ili radnik operatora.

Jedan primjerak zapisnika predaje se operatoru.

Član 54.

Nakon provedenog inspekcijskog pregleda inspektor rješenjem može:

- odrediti posebne uslove za budući rad;
- propisati posebne mjere koje se trebaju poduzeti i odrediti rok za njihovo rješavanje;

- narediti obustavu rada dok se uslovi ili zahtjevi ne ispune;
- izreći novčanu kaznu ili druge mjere zbog kršenja uslova propisanim odobrenjem;
- narediti zatvaranje postrojenja ako se aktivnosti ne mogu provoditi bez štete po prirodu i ljudsko zdravlje;
- narediti otklanjanje uzroka štete i vraćanje okoline u prvobitno stanje.

Ako u obavljanju inspekcijskog nadzora inspektor utvrdi da će budući rad ili proizvodnja prouzrokovati direktnu opasnost odmah će zabraniti rad postrojenja.

Kad je riječ o poduzimanju izuzetno hitnih mjera u cilju osiguranja javnog mira i sigurnosti ili radi otklanjanja direktne opasnosti po život i zdravlje ljudi ili imovine, nadležni inspektor može donijeti rješenje i usmeno narediti njegovo izvršenje bez odgađanja, s tim što je dužan donijeti pismeno rješenje najkasnije u roku od osam dana od dana donošenja usmenog rješenja. Sadržaj pismenog rješenja mora odgovarati sadržaju usmenog rješenja.

Žalba na rješenje nadležnog inspektora ne odlaže provođenje rješenja.

Žalba protiv rješenja inspektora jedinica lokalne samouprave podnosi se Ministarstvu u roku od 15 dana.

Žalba protiv rješenja kantonalnog inspektora podnosi se Ministru u roku od 15 dana.

X - KAZNENE ODREDBE

Član 55.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se za prekršaj svako pravno lice ako:

- ne pribavi dozvolu za aktivnosti upravljanja otpadom (član 15.) ili ne poštuje uslove propisane u dozvoli;
- ukoliko postupa suprotno odredbama člana 21. stav 6. i 7.;
- ne uskladišti otpad na okolinski prihvatljiv način prije njegovoga odlaganja ili ponovnog korištenja (član 22.);
- redovno ne obavještava nadležni organ o otpadu uzetom na tretman (član 34);
- koristi otpad suprotno odredbi člana 29.;
- odlaže otpad suprotno odredbi člana 35.;
- ukoliko ne obavijesti o kontaminaciji nadležno tijelo ili službu za upravu (član 41. stav 5.);
- ukoliko ne ispoštuje obaveze iz člana 42. stav 2. i člana 43. stav 2.
- ukoliko ne obavijesti nadležno tijelo u rokovima (član 51. stav 3.)

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 2.000,00 KM kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu.

Za prekršaje iz stava 1. tačka 2. ovoga člana kaznit će se od strane ovlaštenog lica na licu mjesta fizičko lice u iznosu od 100,00 KM.

XI - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE
Član 56.
Postojeća postrojenja i djelatnosti

Postojeći uređaji i postrojenja koji već imaju odobrenje ili su već u funkciji u trenutku stupanja na snagu ovog Zakona ne mogu nastaviti rad ukoliko u roku od tri godine nakon stupanja na snagu ovog Zakona ne ispune sljedeće zahtjeve:

- u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona, vlasnik lokacije ili postrojenja će pripremiti i podnijeti nadležnim organima, radi odobrenja Plan prilagođavanja koji se sastoji iz korekcijskih mjera za koje vlasnik postrojenja smatra da su potrebne;
- nakon podnošenja Plana prilagođavanja, nadležni organ će donijeti odluku mogu li se aktivnosti nastaviti,
- na osnovu odobrenog Plana prilagođavanja nadležni organ će dopustiti rad i odrediti prelazno razdoblje za završetak realizacije Plana koji neće biti duži od tri godine od dana odobrenja.

U slučaju odbijanja Plana prilagođavanja nadležni organ će donijeti odluku o zatvaranju i aktivnosti nakon zatvaranja postrojenja ili lokacije.

U slučaju iz stava 2. ovoga člana ako postrojenje nije odlagalište ili konačno odlagalište zatvaranje će se obaviti u roku od tri godine nakon stupanja na snagu ovog Zakona.

U slučaju iz stava 2. ovog člana ako se radi o odlagalištu, zatvaranje će se obaviti u roku od četiri godine nakon stupanja na snagu ovog Zakona.

U odluci iz stava 2. ovoga člana nadležni će organ propisati uslove budućih aktivnosti ili mjere za saniranje štete nanese okolini, nadgledanje i naknadne aktivnosti.

Provedbenim popisom uredit će se sadržaj Plana prilagođavanja i aktivnosti koje će poduzeti nadležni organ.

Član 57.

Sva pravna lica uskladit će svoje aktivnosti s odredbama ovog Zakona u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona

Odredbe ovog Zakona primjenjivat će se na sve započete postupke za odobravanje obavljanja aktivnosti upravljanja otpadom u slučajevima za koje još nije donesena prvostepena odluka.

Član 58.

Odredbe Zakona o zaštiti okoline, koje se tiču nadležnosti drugih organa, primjenjivat će se u mjeri u kojoj nisu u suprotnosti s odredbama ovog Zakona.

Član 59.

Propis iz člana 8. donijet će Skupština u roku od 12 mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona.

Provedbeni propis federalnog ministarstva o utvrđivanju uzorka, sadržaju i postupku obavješćivanja primjenjivat će se kao provedbeni propis iz člana 23. ovog Zakona.

Član 60.

Odredbe posebnih zakona koji uređuju pitanja upravljanja otpadom prestaju važiti na teritoriju Kantona, stupanjem na snagu ovog Zakona.

Član 61.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenim novinama Hercegovačko-neretvanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
 Federacija Bosne i Hercegovine
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKI KANTON
SKUPŠTINA

Broj: 02-01-XX-062/06

Mostar, 19. juna 2006. godine

PREDSJEDAVALAČI
 Omer Čevra, s.r.

192

Na osnovu člana 39. Ustava Hercegovačko-neretvanskog kantona ("Službene novine HNK", broj: 2/98, 4/00 i 7/04) Skupština Hercegovačko-neretvanskog kantona, na sjednici održanoj dana 19. juna 2006. godine, donijela je

ZAKON
OSPORTU
I- OPĆE ODREDBE
Član 1.

Ovim Zakonom uređuje se obavljanje sportskih djelatnosti, donošenje programa u oblasti sporta, osnivanje i rad sportskih organizacija, formiranje Sportskog saveza Kantona, općinskih sportskih saveza i strukovnih saveza, Savjet za sport, sistem sportske kulture, rad sportskih objekata, profesionalni, stručni i privatni rad u sportu, prava i obaveze sportista, zdravstveno osiguranje sportista, registri i inspekciju u sportu, finansiranje sporta i druga pitanja u vezi sa obavljanjem sportskih djelatnosti na području Hercegovačko-neretvanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton).

Član 2.

Sistem sportske kulture, u smislu ovog Zakona, obuhvata sportski odgoj i obrazovanje, sport i sportsku rekreaciju.